

Sygn. akt VI Gz 132/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2019r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) C. (...)

przeciwko G. Z.

o zapłatę

**na skutek zażalenia pozwanego na postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 23 kwietnia 2019r.,
sygn. akt V GC 833/19**

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w T. oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych wskazując, po analizie zgromadzonych dokumentów (historia konta), że pozwany ma bardzo wysokie wpływy na rachunek bankowy i znaczny majątek tj. nieruchomości o wartości 940 000 zł. W tych okolicznościach nie można stwierdzić, że poniesienie kosztów sądowych doprowadzi go do uszczerbku, o jakim mówi art. 102 u.k.s.c.

W zażaleniu pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych w sprawie całości, ewentualnie w części, zarzucając Sądowi I instancji naruszenie art. 102 u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie i błędną ocenę sytuacji majątkowej pozwanego. Pozwany argumentował, że uzyskiwane przez niego dochody nie pozwalają na poczynienie oszczędności na koszty sądowe. Ponadto rodzina ma bardzo duże wydatki i spłaca kredyt hipoteczny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne

Pozwany jest aktywnym przedsiębiorcą, który na rachunkach bankowych odnotował tylko w okresie od stycznia do kwietnia br. wpływy w kwocie ponad 56 tys. zł, a poza tym dysponuje majątkiem w postaci trzech nieruchomości o wartości 940 tys. zł. Dobrodziejstwo zwolnienia od kosztów sądowych dotyczy najbiedniejszych i rację ma Sąd Rejonowy, że pozwany do nich nie należy. Wobec tego nie ma podstaw do finansowania działalności gospodarczej pozwanego ze środków Skarbu Państwa, bo do tego by zmierzało przyznanie pozwanemu przedsiębiorcy prawa ubogich. Poza tym, nie są znane ewentualne koszty sądowe w sprawie, albowiem Sąd Rejonowy nie zobowiązał jeszcze pozwanego do ich uiszczenia, a sprzeciw od nakazu zapłaty nie podlega opłacie. Z tych względów ogólnikowe zarzuty pozwanego, które nie podważają ustaleń Sądu I instancji dotyczących sytuacji materialnej pozwanego, nie usprawiedliwiają zażalenia. Wskazać też trzeba, że pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w grudniu 2018 roku

i od tego momentu winien przygotować się do ponoszenia kosztów sądowych, które muszą być uwzględniane przez przedsiębiorcę w procedurze planowania wydatków.

Z tych względów, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)